WYROK TRYBUNAŁU (siódma izba)

z dnia 16 czerwca 2011 r.*

W sprawie C-152/10

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Højesteret (Dania) postanowieniem z dnia 8 marca 2010 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 31 marca 2010 r., w postępowaniu:

Unomedical A/S

przeciwko

Skatteministeriet,

TRYBUNAŁ (siódma izba),

w składzie: D. Šváby, prezes izby, G. Arestis (sprawozdawca) i J. Malenovský, sędziowie,

* Język postępowania: duński.

rzecznik generalny: P. Cruz Villalón,
sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 3 marca 2011 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu Unomedical A/S przez A. Hedetofta oraz M. Andersen, advokater,

— w imieniu rządu duńskiego przez B. Weis Fogh, działającą w charakterze pełnomocnika, wspieraną przez K. Lundgaarda Hansena, advokat,

— w imieniu Komisji Europejskiej przez L. Bouyon, działającą w charakterze pełnomocnika, wspieraną przez profesora N. Fengera,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni Nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 256, s. 1), w wersjach mających zastosowanie

do sporu przed sądami krajowymi (zwanej dalej „CN"), a w szczególności znaczenia, jakie należy nadać pojęciom „części" i „akcesoria" figurującym w dziale 90 CN.

2 Wspomniany wniosek złożony został w ramach sporu między Unomedical A/S (zwaną dalej „Unomedical") a Skatteministeriet (duńskim ministerstwem do spraw podatków i akcyz) w przedmiocie klasyfikacji taryfowej worków drenażowych na mocz przeznaczonych do cewników i worków drenażowych przeznaczonych do dializatorów.

Ramy prawne

CN

3 CN jest oparta na Zharmonizowanym Systemie Oznaczania i Kodowania Towarów (zwanym dalej „HS") opracowanym przez Radę Współpracy Celnej, obecnie Światową Organizację Celną, i wprowadzonym w życie na mocy Międzynarodowej konwencji w sprawie Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów, sporządzonej w Brukseli w dniu 14 czerwca 1983 r. (zwanej dalej „konwencją w sprawie HS") i zatwierdzonej, wraz z protokołem zmian do niej z dnia 24 czerwca 1986 r., w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej decyzją Rady 87/369/EWG z dnia 7 kwietnia 1987 r. (Dz.U. L 198, s. 1).

4 Ogólne reguły interpretacji CN są zawarte w jej części pierwszej w sekcji I A. Reguły te są identyczne we wszystkich wersjach mających zastosowanie do sporu przed sądami krajowymi i stanowią w szczególności, że:

„Klasyfikacja towarów w [CN] podlega następującym regułom:

1. Tytuły sekcji, działów i poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne; dla celów prawnych klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów oraz, o ile nie są one sprzeczne z treścią powyższych pozycji i uwag, zgodnie z następującymi regułami.

[…]

6. Klasyfikacja towarów do podpozycji tej samej pozycji powinna być przeprowadzona zgodnie z ich treścią i uwagami do nich, z uwzględnieniem ewentualnych zmian wynikających z powyższych reguł, stosując zasadę, że tylko podpozycje na tym samym poziomie mogą być porównywane. Odpowiednie uwagi do sekcji i działów mają zastosowanie również do tej reguły, jeżeli treść tych uwag nie stanowi inaczej".

5 Dział 39 należący do sekcji VII w części drugiej CN dotyczy klasyfikacji „tworzyw sztucznych i artykułów z nich".

6 W okresie właściwym ze względu na okoliczności stanowiące przedmiot sprawy przed sądami krajowymi, a mianowicie od maja 2001 r. do grudnia 2003 r., dział 39 CN zawierał między innymi następujące pozycje i podpozycje:

„3926 Pozostałe artykuły z tworzyw sztucznych […]

3926 90 – Pozostałe: […]

3926 90 99 – – Pozostałe".

7 Z uwagi 2 lit. r) do działu 39 CN wynika między innymi, że ten dział nie obejmuje „artykułów objętych działem 90 (na przykład elementów optycznych, oprawek do okularów, przyrządów do rysowania) […]”.

8 Dział 90 należący do sekcji XVIII w części drugiej CN obejmuje w szczególności „przyrządy i aparatur[ę], optyczne, fotograficzne, kinematograficzne, pomiarowe, kontrolne, precyzyjne, medyczne lub chirurgiczne; ich części i akcesori[a]”.

9 Co się tyczy, w szczególności, pozycji 9018, CN w okresie właściwym ze względu na okoliczności stanowiące przedmiot sprawy przed sądami krajowymi miała następujące brzmienie:

„9018 Przyrządy i urządzenia stosowane w medycynie, chirurgii, stomatologii lub weterynarii, włączając aparaturę scyntygraficzną, inną aparaturę elektromedyczną oraz przyrządy do badania wzroku:

[…]

9018 20 00 – […]

– Strzykawki, igły, cewniki, kaniule i podobne:

[…]

9018 39 00 – – Pozostałe

[…]

9018 90 – Pozostałe przyrządy i urządzenia:

[…]

9018 90 30 – – Sztuczne nerki".

10 Uwagi do działu 90 CN zawierają między innymi następujące wyjaśnienia co do części i akcesoriów do artykułów objętych tym działem:

„2. Z zastrzeżeniem postanowień uwagi 1 do niniejszego działu, części lub akcesoria do maszyn, aparatury, przyrządów lub artykułów, objętych niniejszym działem klasyfikuje się zgodnie z następującymi zasadami:

a) części i akcesoria, które są towarami objętymi dowolną pozycją niniejszego działu lub działu 84, 85 lub 91 (inne niż objęte pozycją 8485, 8548 lub 9033), należy we wszystkich przypadkach klasyfikować do ich odpowiednich pozycji;

b) pozostałe części i akcesoria, jeżeli można je wykorzystać wyłącznie lub głównie z konkretnym typem maszyny, przyrządu lub aparatury, lub z pewną liczbą maszyn, przyrządów lub aparatury objętych tą samą pozycją (włącznie z ma-

szyną, przyrządem lub aparaturą, objętym pozycją 9010, 9013 lub 9031) należy klasyfikować do maszyn, przyrządów lub aparatury właściwego rodzaju;

c) wszystkie inne części i akcesoria należy klasyfikować do pozycji 9033".

Nota wyjaśniająca HS dotycząca pozycji 8473

11 Na podstawie art. 6 ust. 1 konwencji w sprawie HS w ramach Rady Współpracy Celnej utworzony został komitet zwany „komitetem Systemu zharmonizowanego" złożony z przedstawicieli każdej z umawiających się stron. Zadanie tego komitetu polega w szczególności na proponowaniu zmian do tej konwencji oraz przygotowywaniu not wyjaśniających, opinii klasyfikacyjnych lub innych informacji do celów interpretacji HS.

12 Zgodnie z art. 3 ust. 1 konwencji w sprawie HS każda z umawiających się stron zobowiązuje się do tego, że jej nomenklatury celne i statystyczne będą zgodne z HS, że będzie stosowała wszystkie pozycje i podpozycje HS, bez dodatków ani modyfikacji, wraz z ich odpowiednimi kodami cyfrowymi oraz że będzie przestrzegała kolejności cyfrowych tego systemu. Przepis ten stanowi też, że każda z umawiających się stron zobowiązuje się również do stosowania ogólnych reguł interpretacji HS, a także wszystkich uwag dotyczących sekcji, działów i podpozycji HS oraz do tego, że nie będzie modyfikowała ich zakresu.

13 Nota wyjaśniająca HS dotycząca pozycji 8473 przewiduje:

„[o]bjęte tą pozycją akcesoria są wymiennymi częściami lub urządzeniami przeznaczonymi do przystosowania maszyny do poszczególnych operacji, do wykonywania specjalnej funkcji podrzędnej względem głównej funkcji maszyny lub do zwiększenia zakresu czynności".

Postępowanie przed sądami krajowymi i pytania prejudycjalne

14 Unomedical dokonała przywozu do Danii, w okresie od maja 2001 r. do grudnia 2003 r., worków drenażowych na mocz przeznaczonych do cewników oraz worków drenażowych przeznaczonych do dializatorów.

15 Według sądu odsyłającego worki drenażowe na mocz przeznaczone do cewników są to worki o pojemności 2 l przeznaczone dla pacjentów leżących. Są one wykonane z folii PCV i elementów z tworzywa sztucznego formowanych wtryskowo. Worki te zostały zaprojektowane do standardowych cewników balonowych, lecz są przywożone i sprzedawane bez cewnika. Ich funkcja polega na zbieraniu moczu; równocześnie zapewniają sterylne środowisko wokół cewnika i pozwalają na obserwację, pomiar i pobieranie próbek odsączonego moczu.

16 Górna część omawianych worków została wyposażona w niewielką rurkę do której przyklejona jest kaniula przystosowana do specyfiki przepływu moczu. Jeden z końców kaniuli opatrzony został złączem służącym do połączenia ze standardowym cewnikiem balonowym, które pozwala także na pobieranie próbek moczu. Ponadto w omawianych workach zamontowany jest jednokierunkowy zawór uniemożliwiający powrotny przepływ moczu z worka do pęcherza moczowego pacjenta. W dnie worków również została zainstalowana rurka, na której zamontowany został zawór odprowadzający, używany do opróżniania ich zawartości. Worki takie opróżnia się regularnie i wymienia – co do zasady – co najmniej raz na tydzień.

17 Co się tyczy worków drenażowych do dializatorów, sąd odsyłający podkreśla, że są to worki do hemodializy zaprojektowane specjalnie do zastosowania w dializatorach, których funkcja polega na oczyszczeniu krwi pacjenta i odsączeniu nadmiaru płynów z organizmu, gdy nerki pacjenta są niewydolne. Te worki z tworzyw sztucznych,

o pojemności 2 l, służą gromadzeniu nadmiaru płynów przefiltrowanych przez dializator. Podczas użytku worek taki jest zawieszony na haku poniżej dializatora i jest wyposażony w rurkę, na której końcu zamontowane jest złącze wykorzystywane do podłączenia worka do dializatora.

18 Dializatory są co do zasady wyposażone w mechanizm, który elektronicznie uniemożliwia uruchomienie lub dalsze trwanie dializy w razie rozszczelnienia obiegu zamkniętego w postaci przecieku złącz lub obecności powietrza w rurkach. Podobnie, dializatory są zaprojektowane do wyłączenia się i uruchomienia alarmu dźwiękowego, gdy worek do dializy jest pełny lub zamocowany w sposób niepoprawny.

19 W odniesieniu do przywozu wspomnianych towarów w okresie od dnia 1 maja 2001 r. do dnia 31 grudnia 2003 r. Told-Skat Nordsjælland, Region Helsingør (regionalny urząd celny dla Nordsjælland, w Elseneur) uznawszy, że worki powinny zostać zaklasyfikowane do podpozycji taryfowej 3926 90 99 CN jako „tworzywa sztuczne lub artykuły z nich", zażądał zapłaty należności celnych w wysokości 6,5% na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 82/97 z dnia 19 grudnia 1996 r. (Dz.U. 1997, L 17, s. 1 ze sprostowaniem w Dz.U. 1997, L 179, s. 11, zwanego dalej „kodeksem celnym").

20 Unomedical zaskarżyła tę decyzję do Landsskatteretten (duńskiego sądu właściwego do spraw podatkowych), prezentując stanowisko, że przywiezione worki powinny zostać zaklasyfikowane, odpowiednio, do podpozycji 9018 39 00 CN w odniesieniu do worków drenażowych na mocz przeznaczonych do cewników i 9018 90 30 CN w odniesieniu do worków drenażowych przeznaczonych do dializatorów, jako „części" lub „akcesoria" cewnika lub dializatora, o których mowa w dziale 90 tej nomenklatury, a tym samym zwolnione z należności celnych. Postanowieniem z dnia 15 listopada 2005 r. Landsskatteretten utrzymał w mocy decyzję Told-Skat Nordsjælland, Region Helsingør.

21 Unomedical odwołała się wówczas do Østre Landsret (sądu okręgowego dla Regionu Wschodniego), który w wyroku z dnia 19 grudnia 2007 r. oddalił to odwołanie. W wydanym orzeczeniu Østre Landsret powołał się między innymi na wyrok Trybunału z dnia 7 lutego 2002 r. w sprawie C-276/00 Turbon International, Rec. s. I-1389, w którym Trybunał zdefiniował pojęcia „części" i „akcesoria" w odniesieniu do pozycji taryfowej 8473 CN i stwierdził brak wystarczających argumentów pozwalających zastosować definicje wymienionych pojęć do innych pozycji taryfowych.

22 Østre Landsret uznał jednak, że funkcja cewnika nie jest uzależniona od tego, czy worek drenażowy na mocz, taki jak będący przedmiotem postępowania przed nim, jest umocowany, i orzekł, że ten typ worków nie może być postrzegany jako „akcesorium" cewnika. Jeśli chodzi o worki przeznaczone do dializatorów, sąd ten uznał, że worki te nie przyczyniają się do samego procesu dializy, a w konsekwencji nie mogą stanowić „części" tych urządzeń. Co za tym idzie, według Østre Landsret oba typy worków powinny być zaklasyfikowane do działu 39 CN, jako „tworzywa sztuczne lub artykuły z nich". Unomedical wniosła następnie skargę do Højesteret (sądu najwyższego).

23 Uznawszy, że klasyfikacja worków stanowiących przedmiot postępowań przed sądami krajowymi zależy od wykładni pojęć „części" i „akcesoria" zawartych w dziale 90 CN, Højesteret postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy klasyfikacji wyprodukowanego z tworzyw sztucznych worka do dializy, który został specjalnie zaprojektowany do dializatora i może być stosowany wyłącznie z dializatorem, należy dokonywać do

— działu 90 CN, podpozycji [9018 90 30] jako »część« lub »akcesorium« do dializatora w rozumieniu uwagi 2 lit. b) do działu 90 Wspólnej taryfy celnej,

czy do

— działu 39 CN, podpozycji 3926 90 99 jako »tworzywa sztuczne« lub »artykuły z tworzyw sztucznych«?

2) Czy klasyfikacji wyprodukowanego z tworzyw sztucznych worka drenażowego na mocz, który został specjalnie zaprojektowany do cewnika i może być w związku z tym stosowany wyłącznie z cewnikiem, i w rzeczywistości wyłącznie z nim używany, należy dokonywać do

— działu 90 CN, podpozycji [9018 39 00] jako »część« lub »akcesorium« do cewnika w rozumieniu uwagi 2 lit. b) do działu 90 Wspólnej taryfy celnej,

czy do

— działu 39 CN, podpozycji 3926 90 99 jako »tworzywa sztuczne« lub »artykuły z tworzyw sztucznych«?".

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

24 Za pomocą dwóch przytoczonych powyżej pytań, które należy rozpoznać łącznie, sąd odsyłający zwraca się do Trybunału o rozstrzygnięcie, co do zasady, czy w okresie od dnia 1 maja 2001 r. do dnia 31 grudnia 2003 r. plastikowe worki drenażowe należy uznać za „części" lub „akcesoria" cewnika lub dializatora, a co za tym idzie – przyporządkować je do pozycji 9018 CN, czy też worki te należy zaklasyfikować do pozycji 3926 CN jako „artykuły z tworzyw sztucznych".

25 Tytułem wstępu należy przypomnieć utrwalone orzecznictwo Trybunału, w świetle którego w interesie pewności prawa i ułatwienia kontroli decydującego kryterium dla klasyfikacji taryfowej towarów należy poszukiwać zasadniczo w ich obiektywnych cechach i właściwościach, takich jak określone w pozycjach CN oraz uwagach do sekcji lub działów (zob. w szczególności wyroki: z dnia 18 lipca 2007 r. w sprawie C-142/06 Olicom, Zb.Orz. s. I-6675, pkt 16; z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie C-376/07 Kamino International Logistics, Zb.Orz. s. I-1167, pkt 31; a także z dnia 14 kwietnia 2011 r. w sprawach połączonych C-288/09 i C-289/09 British Sky Broadcasting Group i Pace, Zb.Orz. s. I-2851, pkt 60).

26 W niniejszej sprawie, zważywszy na cechy fizyczne spornych w postępowaniu krajowym plastikowych worków drenażowych, należy co do zasady zaklasyfikować je do działu 39 CN. Niemniej należy stwierdzić, że zgodnie z uwagą 2 lit. r) do działu 39 CN, dział ten nie obejmuje artykułów należących do działu 90 CN. W konsekwencji niezbędne jest dokonanie analizy, czy sporne w postępowaniu krajowym towary mogą zostać zaklasyfikowane we wspomnianym dziale 90, w szczególności w pozycji 9018 CN.

27 Jak wskazały strony postępowania krajowego, należy zaznaczyć, że cewniki i dializatory należą do pozycji 9018 CN jako „[p]rzyrządy i urządzenia stosowane w medycynie". Zaklasyfikowanie w pozycji 9018 CN worków drenażowych na mocz przeznaczonych do cewników i worków drenażowych przeznaczonych do dializatorów jest zatem możliwe wyłącznie pod warunkiem, że worki te można uznać za „części" lub „akcesoria" odpowiednio cewnika lub dializatora.

28 Uwaga 2 lit. b) do działu 90 CN precyzuje w tym względzie, że „[…] części i akcesoria, jeżeli można je wykorzystać wyłącznie lub głównie z konkretnym typem maszyny, przyrządu lub aparatury, lub z pewną liczbą maszyn, przyrządów lub aparatury objętych tą samą pozycją […], należy klasyfikować do maszyn, przyrządów lub aparatury właściwego rodzaju".

29 W tym względzie należy stwierdzić, podobnie jak sąd odsyłający, że rozporządzenie nr 2658/87, w wersjach mających zastosowanie do sporu przed sądami krajowymi, nie definiuje pojęć „części" i „akcesoriów" w rozumieniu działu 90 CN. Niemniej Trybunał, orzekając w przedmiocie zakresu tych pojęć w związku z pozycją 8473 CN w celu zaklasyfikowania wkładów atramentowych do drukarki, wskazał, iż pojęcie „części" zakłada obecność całości, dla której funkcjonowania część ta jest niezbędna, a pojęcie „akcesoria" oznacza wymienne części lub urządzenia przeznaczone do przystosowania maszyny do poszczególnych operacji, do zwiększenia zakresu jej czynności lub do wykonywania specjalnej funkcji podrzędnej względem głównej funkcji maszyny (zob. ww. wyrok w sprawie Turbon International, pkt 30, 32).

30 W niniejszej sprawie brak jest jakiegokolwiek argumentu przemawiającego za tym, by wspomniane pojęcia nie mogły otrzymać identycznej definicji w ramach pozycji 8473 i 9018 CN. Co więcej, posługiwanie się takimi samymi definicjami w odniesieniu do tych dwóch pozycji gwarantuje spójne i jednolite stosowanie Wspólnej taryfy celnej.

31 W tym zakresie, jeśli chodzi o pojęcie „części", należy zwrócić uwagę, że w wyroku z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie C-183/06 RUMA, Zb.Orz. s. I-1559, pkt 31 Trybunał miał już okazję zastosować to pojęcie – w ujęciu przedstawionym w wyżej wymienionym wyroku w sprawie Turbon International w odniesieniu do pozycji 8473 CN – w ramach pytania dotyczącego klasyfikacji produktu w różnych podpozycjach działu 85 CN.

32 Jeśli chodzi o pojęcie „akcesoria", w wyżej wymienionym wyroku w sprawie Turbon International Trybunał odwołuje się, celem stworzenia definicji tego pojęcia, do treści noty wyjaśniającej HS odnoszącej się do pozycji 8473 CN.

33 W tym względzie z utrwalonego orzecznictwa wynika, iż uwagi poprzedzające działy Wspólnej taryfy celnej, jak i noty wyjaśniające HS stanowią ważne środki służące zapewnieniu jednolitego stosowania tej taryfy oraz jako takie dostarczają pomocnych wskazówek do jej interpretacji (zob. w szczególności wyrok z dnia 20 listopada 1997 r. w sprawie C-338/95 Wiener SI, Rec. s. I-6495, pkt 11; ww. wyrok w sprawie Turbon International, pkt 22). Co za tym idzie, w braku argumentów przemawiających za rozwiązaniem przeciwnym, do pozycji 9018 CN należy stosować definicję pojęcia „akcesoria" sformułowaną w wyżej wymienionym wyroku w sprawie Turbon International i opartą na nocie wyjaśniającej HS odnoszącej się do pozycji 8473.

34 Należy ponadto zauważyć, że uwaga 2 lit. a) do działu 90 CN, nawiązując do działów 84, 85, 90 i 91 CN, odnosi się do pojęć „części" i „akcesoria", pozwalając na wyprowadzenie wniosku, że pojęcia te mają w wymienionych rozdziałach to samo znaczenie.

35 Co się tyczy spornych w postępowaniu krajowym produktów, należy stwierdzić, że żaden z nich nie może zostać zakwalifikowany jako „część" lub „akcesorium" odpowiednio cewnika (podpozycja 9018 39 00) lub dializatora (sztuczna nerka) (podpozycja 9018 90 30).

36 Ani worek drenażowy na mocz przeznaczony do cewników, ani worek drenażowy przeznaczony do dializatorów nie są niezbędne dla funkcjonowania tych przyrządów lub urządzeń. Funkcjonowanie cewnika nie zależy bowiem od obecności worka drenażowego na mocz, podobnie działanie dializatora nie jest warunkowane obecnością worka drenażowego do dializy, ponieważ proces polegający na oczyszczaniu krwi jest w chwili używania tego worka już zakończony, a worek ten służy wyłącznie do zbierania odsączonych płynów (zob. analogicznie wyrok z dnia 19 października 2000 r. w sprawie C-339/98 Peacock, Rec. s. I-8947, pkt 21; ww. wyrok w sprawie Turbon International, pkt 30).

37 Tego ostatniego stwierdzenia nie podważa okoliczność, że dializator może funkcjonować wyłącznie z takim workiem. Wystarczy w tym zakresie zauważyć, jak też to uczyniła Komisja Europejska, że w braku mechanizmu zabezpieczającego, w jaki wyposażone jest to urządzenie, proces dializy mógłby zostać przeprowadzony bez worka, jako że wspomniany mechanizm zabezpieczający sam stanowi łącznik między urządzeniem a tym workiem (zob. analogicznie wyrok z dnia 26 października 2006 r. w sprawie C-250/05 Turbon International, Zb.Orz. s. I-10351, pkt 23).

38 Podobnie, omawiane worki nie pozwalają przystosować wspomnianych przyrządów lub urządzeń do poszczególnych operacji, nie zwiększają zakresu ich czynności, ani też nie umożliwiają im wykonywania specjalnej funkcji podrzędnej względem ich głównej funkcji. Jedyna funkcja worka drenażowego połączonego z cewnikiem polega bowiem na gromadzeniu odsączonego płynu po spełnieniu przez cewnik jego własnej funkcji, jaką jest drenaż moczu obecnego w pęcherzu. Co do worka drenażowego przeznaczonego do dializatora, nie pozwala on temu urządzeniu na wykonywanie zadań innych niż to, do którego jest zaprojektowany, a mianowicie oczyszczania krwi.

39 W świetle powyższych rozważań towary stanowiące przedmiot postępowania przed sądami krajowymi nie mogą zostać zaklasyfikowane w dziale 90 CN. Należy zatem je zaklasyfikować do pozycji 3926 CN jako „artykuły z tworzyw sztucznych", a konkretnie do podpozycji 3926 90 99 CN.

40 Za taką klasyfikacją przemawiają ponadto opinie klasyfikacyjne komitetu ds. kodeksu celnego i komitetu HS przyporządkowujące worki tego rodzaju co stanowiące przedmiot postępowania przed sądami krajowymi do pozycji 3926 CN.

41 W tym względzie z orzecznictwa Trybunału wynika, że opinie tych dwóch komitetów, choć nie mają wiążącej mocy prawnej, stanowią jednak ważny instrument służący zapewnieniu jednolitego stosowania kodeksu celnego przez organy celne państw członkowskich i mogą być jako takie uważane za uprawnione środki służące do interpretowania tego kodeksu (zob. podobnie odpowiednio wyroki: z dnia 6 grudnia

2007 r. w sprawie C-486/06 Van Lendeghem, Zb.Orz. s. I-10661, pkt 25; z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie C-165/07 Ecco Sko, Zb.Orz. s. I-4037, pkt 47).

42 Poza tym należy uściślić, że odmiennie od stanowiska podtrzymywanego przez Unomedical, te opinie interpretacyjne, które nie doprowadziły do przyjęcia rozporządzenia, mogą być ważnie stosowane w stosunkach prawnych zrodzonych i ustanowionych przed przyjęciem tych opinii.

43 W konsekwencji, na zadane pytania należy odpowiedzieć, że CN należy interpretować w ten sposób, że wyprodukowany z tworzyw sztucznych worek drenażowy do dializy, który został specjalnie zaprojektowany do dializatora (sztuczna nerka) i może być stosowany wyłącznie z dializatorem, należy – w okresie od maja 2001 r. do grudnia 2003 r. – zaklasyfikować do podpozycji 3926 90 99 CN jako „tworzywa sztuczne i artykuły z nich" oraz że wyprodukowany z tworzyw sztucznych worek drenażowy na mocz, który został specjalnie zaprojektowany do cewnika i może być w związku z tym stosowany wyłącznie z cewnikiem, należy – w tym samym okresie – zaklasyfikować do podpozycji 3926 90 99 CN jako „tworzywa sztuczne i artykuły z nich".

W przedmiocie kosztów

44 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem; do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (siódma izba) orzeka, co następuje:

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w wersjach mających zastosowanie do sporu przed sądami krajowymi, należy interpretować w ten sposób, że wyprodukowany z tworzyw sztucznych worek drenażowy do dializy, który został specjalnie zaprojektowany do dializatora (sztuczna nerka) i może być stosowany wyłącznie z dializatorem, należy – w okresie od maja 2001 r. do grudnia 2003 r. – zaklasyfikować do podpozycji 3926 90 99 tej nomenklatury jako „tworzywa sztuczne i artykuły z nich" oraz że wyprodukowany z tworzyw sztucznych worek drenażowy na mocz, który został specjalnie zaprojektowany do cewnika i może być w związku z tym stosowany wyłącznie z cewnikiem, należy – w tym samym okresie – zaklasyfikować do podpozycji 3926 90 99 tej nomenklatury jako „tworzywa sztuczne i artykuły z nich".

Podpisy